

Arnhem, 7 september 2025

Lief Vitesse,

De feniks is een Arnhemse vogel,
heel de stad is een nest voor het mythische dier
dat hier op talloze plekken uit de as herrijst.

Er staat er eentje van brons in de Stationshal,
symbool van veerkracht na de vernietiging van de oorlog,
maar ook symbool van hardnekkig verzet;
ooit verving de NS deze vogel voor een *meeting point*,
maar een feniks keer altijd weer terug.

De tweede is van Zadkine en staat aan de Koningsstraat,
symbool van wederopbouw van de stad
die in de Slag om Arnhem tot ruïnes gevochten was -
in september hangen overal de Airborne-vlaggen,
opdat wij niet vergeten.

De derde feniks hangt aan het plafond van het provinciehuis
en kijkt vanaf de toegangspoort neer op allen
die hier binnentreden en de hoop nog niet hebben laten varen.

Deze versie draagt een opkomende zon,
omdat het niet uitmaakt hoe duister de nacht wordt
er is altijd hoop op morgen,
er is altijd hoop op zonsopkomst.

De meest recente feniks heeft een *geel zwert hert*;
Vitesse, afgefakkeld door de KNVB,
kreeg na een turbo-spoedappel zijn licentie terug
en herrees uit de as van het profvoetbal.

Goed, de club danst nog op de rand van faillissement,
kan de huur van het veld niet betalen
en heeft de sterspelers transfervrij moeten laten gaan
dus veel mankracht om tegen de bal te trappen
rent er nu ook niet rond op Papendal.

Misschien dat er uit de smeulende resten van Vitesse
eerder een zombie tevoorschijn is gekomen,
dan een vuurvaste vogel met machtige spanwijdte.

Maar dit is Arnhem – wij laten ons niet
door een verwoesting meer of minder tegenhouden.

Wij kruipen altijd weer onder het puin vandaan.